

Sygn. akt. II K 628/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2014r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym,

w składzie

Przewodniczący SSR Lucyna Brzoskowska,

Protokolant: Mariola Pietrzykowska,

Przy udziale Prokuratora: nieobecny,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 października 2014 r. sprawy:

E. K.,

s. A. i M. z domu O.,

ur. (...) w D.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 marca 2014 roku w miejscowości B., gmina Ś., woj. (...) - (...), kierował pojazdem mechanicznym marki A. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. 1,49 mg/l, 1,17 mg/l, 1, 14 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w M. Sądu Rejonowego w (...) sygn. akt VII K 207/11 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz dopuścił się tego przestępstwa w trakcie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wskazanego w okresie od 06 lipca 2011 roku do 06 lipca 2014 roku w związku ze skazaniem wyrokiem sygn. akt VII K 207/11 za przestępstwo z art. 178a§1k.k. nie stosując się tym samym do orzeczonego przez Sąd środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,

tj. o czyn z art. 178a§4k.k.

orzeka

I. oskarżonego E. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 178a§4k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42§2k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat,

III. na podstawie art. 49§2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 4000 (cztery tysiące) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

IV. na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwalnia oskarżonego z ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa w całości.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Oskarżony E. K. był uprzednio skazany wyrokiem Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w M. Sądzie Rejonowym w (...) w sprawie o sygn. akt VIIK 207/11 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. o czyn z art. 178a par. 1k.k. Cytowanym wyrokiem orzeczono wobec oskarżonego E. K. zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres trzech lat, obowiązujący od 06 lipca 2011 roku do 06 lipca 2014 roku.

W dniu 10 marca 2014 roku w Komisariacie Policji w D. służbę pełnili G. B. i A. S. (1). Około godziny 16:50 z polecenia dyżurnego KP D. udali się do miejscowości B., gm. (...) gdzie według zgłoszenia oskarżony E. K. miał jeździć samochodem marki A. będąc pod wpływem alkoholu. W B. funkcjonariusze policji opatrolowali okolicę i nigdzie nie zastali przedmiotowego auta i kierowcy. Funkcjonariusz policji udał się do miejsca zamieszkania oskarżonego w B.. Na miejscu zastali konkubinę oskarżonego - A. B.. Wymieniona poinformowała funkcjonariuszy, iż E. K. jeździ samochodem po wsi. Po pewnym czasie funkcjonariusze uzyskali informację od dyżurnego KP D., że oskarżony E. K. wraca do domu. G. B. i A. S. (1) udali się pod dom oskarżonego w B.. W trakcie dojeżdżania do posesji funkcjonariusze zauważyli poruszający się z zapalonymi światłami samochód marki A. nr rej. (...). Po zatrzymaniu się pojazdu z miejsca kierowcy wysiadł w dziwny sposób oskarżony E. K.. W samochodzie marki A. nikogo innego nie było. Funkcjonariusze przystąpili do kontroli drogowej, podczas której oskarżony zaprzeczał, by to on kierował pojazdem. Oskarżony był mocno pijany, chwiały się na nogach, mowę miał bełkotliwą, było od niego czuć wyraźną woń alkoholu. Badanie oskarżonego wykazało, że o godzinie 19:00 wynik był 1,49 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 19:11 wynik był 1,17 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 19:13 wynik był 1,14 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/dowody: protokół z badania trzeźwości k.2, k.5, wyjaśnienia oskarżonego /w części/ k. 10, k.47v, k.49v, zeznania świadków A. S. k.15v, k.49v,

G. B. k.16v, k.47v, P. K. k.22v, Ł. O. k.45v, M. G. k.46v, K. W. k.71v, protokół oględzin rzeczy k.33-34, dane teleadresowe k.79-94, k.97-105, odpis wyroku k.27/

Oskarżony E. K. był dotychczas karany sędownie. /k.24-25, odpis wyroku k.27/

Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego E. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w tym dniu samochodem marki A. kierowała jego dziewczyna A. B.. Podał, że razem tym samochodem pojechali do znajomych po dokumenty OC tego samochodu. Wyjaśnił, że podczas powrotu przed bramą posesji w B. zabrakło paliwa w samochodzie i samochód zgasł. Podał, że jego dziewczyna wyjęła kluczyki ze stacyjki samochodu, wzięła je ze sobą i poszła do domu, a on został przy aucie, grzebał w pojeździe i wtedy nadjechała policja. Oskarżony wyjaśnił, że w tym czasie stał koło auta, z jego lewej strony, zamykał pokrywę silnika. Przyznał, że w czasie kiedy interweniowała policja, był nietrzeźwy. Podał, że zarówno on, jak i A. B. twierdzili, że to ona kierowała samochodem /k.10/. Podczas składania kolejnych wyjaśnień w charakterze świadka w trakcie konfrontacji ze świadkami, ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu /k.47v, 49v/

Przesłuchiwany w charakterze oskarżonego na rozprawie E. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jednocześnie skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień, odmowy odpowiedzi na pytania. Potwierdził złożone uprzednio wyjaśnienia w sprawie. Złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze. /k.127v/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego E. K., jedynie w zakresie, gdzie przyznał się do tego, że w dniu 10 marca 2014 roku podczas zatrzymania do kontroli drogowej był nietrzeźwy. Okoliczność ta potwierdzają wiarygodne zeznania świadków A. S. (1) i G. B. oraz dowody z dokumentów w postaci protokołu z przebiegu użycia urządzenia alko metr.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego E. K., które złożył w postępowaniu przygotowawczym, gdzie nie przyznawał się do kierowania samochodem w stanie nietrzeźwości. W ocenie Sądu jego wyjaśnienia, gdzie nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu stanowią jedynie przyjętą linię obrony, nakierowaną na chęć

uniknięcia odpowiedzialności karnej i kary. Wyjaśnieniom oskarżonego przeczą dowody przeprowadzone w sprawie w tym zeznania świadków, przede wszystkim A. S. (1) oraz G. B., jak również dowody z dokumentów.

Świadek **A. S. (1)** - funkcjonariusz policji, który był na miejscu zdarzenia wiarygodnie zeznał, że zgodnie ze zgłoszeniem dyżurnego KP D. mieli zatrzymać nietrzeźwego kierowcę - E. K.. I tak się stało. Świadek jednoznacznie, konkretnie, jasno zeznał, że w trakcie dojeżdżania do posesji zauważył poruszający się z zapalonymi światłami samochód marki A. nr rej. (...), a po zatrzymaniu się pojazdu z miejsca kierowcy wysiadł oskarżony E. K.. Świadek jednoznacznie zeznał, że w samochodzie marki A. nikogo innego nie było.

Potwierdzeniem i uzupełnieniem zeznań świadka A. S. (1) są zeznania świadka G. B.. Świadek **G. B.** wiarygodnie zeznał, że widział, iż oskarżony E. K. kierował samochodem A., jak wysiadał z miejsca kierowcy z auta. Ś. potwierdził, że nikogo innego w samochodzie nie było.

Ponadto obaj świadkowie jednoznacznie, zbieżnie, wiarygodnie zeznali, że jak byli w miejscu zamieszkania oskarżonego, A. B. miała podać, że E. K. jeździ samochodem, będąc w stanie nietrzeźwości.

Należy podkreślić, że zeznania tych świadków potwierdzają dowody z dokumentów. Jak świadkowie ci zeznali, zgłoszenie do KP w D., odnośnie tego, że E. K. jeździ samochodem w stanie nietrzeźwości zostało udzielone przez A. B.. Ma to potwierdzenie w dowodach z dokumentów. Mianowicie z numeru (...) o godz. 17.26 w dniu 10 marca 2014 roku było połączenie z numerem 112, gdzie kobieta zgłaszała, że E. K. jeździ nietrzeźwy samochodem po okolicy /k.33-33v, k.98, k.99/. Numer (...) należał do A. B.. Zatem wiarygodne są zeznania świadków A. S. (1) i G. B., którzy zeznali, że przy ponownym zleceniu interwencji dyżurny poinformował ich, że zgłaszająca A. B. twierdziła, że oskarżony jeździ nietrzeźwy samochodem /k.15v, k.16v/.

Dowody te układają się w logiczną całość, potwierdzającą zeznania świadków A. S. (1) oraz G. B., iż to właśnie oskarżony E. K. w dniu 10 marca 2014 roku kierował samochodem w stanie nietrzeźwości.

W ocenie Sądu omówione dowody świadczą jednoznacznie, że oskarżony E. K. w dniu 10 marca 2014 roku kierował pojazdem mechanicznym będąc w stanie nietrzeźwości.

Świadkowie P. K., Ł. O., M. G., K. W. zeznali, że nie widzieli, aby oskarżony E. K. kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości. Nie kwestionując wiarygodności zeznań tych świadków, w ocenie Sądu mając jednak na uwadze omówione wcześniej dowody, nie wykluczają one w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości okoliczności, że oskarżony jednak kierował samochodem w stanie nietrzeźwości w dniu 10 marca 2014 roku.

Stan nietrzeźwości oskarżonego potwierdziło badanie za pomocą alkometru. Analiza protokołu jego użycia prowadzi do wniosku, że czynność ta została przeprowadzona w sposób prawidłowy, sprawnym technicznie urządzeniem.

Powyższe okoliczności potwierdzają również zeznania świadków policjantów A. S. (1) i G. B., którzy zatrzymali oskarżonego do kontroli drogowej oraz wykonywali z nim czynności służbowe. Zeznania powyższych świadków znajdują potwierdzenie w wyniku badania Alkomertem oraz w wyjaśnieniach samego oskarżonego.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów. Zostały sporządzone przez osoby lub podmioty do tego uprawnione. Zawierają informacje oraz dane, które odnoszą się do ustaleń stanu faktycznego, stanowią jego ważne uzupełnienie. Żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności.

W tych warunkach wina oskarżonego nie budzi wątpliwości i została mu udowodniona przeprowadzonymi dowodami. Tym samym oskarżony E. K. dopuścił się przypisanego mu czynu.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia przypisanego mu czynu, Sąd wymierzył mu karę jak w części dyspozytywnej wyroku.

Przy wymiarze kary orzeczonej wobec oskarżonego Sąd brał pod uwagę jako okoliczność obciążającą przede wszystkim stopień upojenia alkoholowego w jakim był oskarżony. Tego rodzaju nieodpowiedzialne i potencjalnie groźne zachowania wymagają zdecydowanej reakcji karnej. Nie bez znaczenia jest także to, że oskarżony E. K. dopuścił się tego czynu będąc uprzednio prawomocnie skazanym za czyn z art.178a par. 1 k.k. oraz w trakcie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Takie zachowanie oskarżonego dobitnie świadczy o jego lekceważącym stosunku do prawa oraz do zasad bezpieczeństwa w ruchu, narażaniu siebie na utratę zdrowia, a innych uczestników ruchu na potencjalne niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia.

Sąd nie dopatrzył się w stosunku do oskarżonego okoliczności łagodzących.

Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu społeczna szkodliwość popełnionego czynu zabronionego przez wymienionego jest znaczna.

Wymierzona oskarżonemu E. K. kara pozbawienia wolności, w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć wobec oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Przestępcze działanie oskarżonego świadczy o szczególnie negatywnym nastawieniu oskarżonego do przestrzegania przepisów prawa, które olejny raz łamie, jego lekceważącym stosunku do prawa oraz do zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, braku pozytywnych wyników jego resocjalizacji w warunkach wolnościowych.

W ocenie Sądu prawidłowa resocjalizacja oskarżonego winna odbywać się w warunkach izolacyjnych, dlatego też wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności nie zostało warunkowo zawieszono. Stosownie bowiem do treści art. 58§1 k.k. jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, sąd orzeka karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie wymogi stawiane wymiarowi kary przez art. 58§1 k.k. spełni jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności. Skazując oskarżonego uprzednio Sąd już dał wyraz zaufania do niego i przekonania, iż potrafi on zweryfikować swe dotychczasowe postępowanie w przyszłości i wymierzył mu kary o charakterze wolnościowym.

Jak widać oskarżony nie wyciągnął z tego właściwych wniosków i w dalszym ciągu okazuje lekceważenie zarówno norm prawnych jak i prawomocnych rozstrzygnięć sądu.

Zdaniem Sądu jedynie kara pozbawienia wolności we właściwy sposób wpłynie na postawę oskarżonego w przyszłości. Dlatego też Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie dopatrzył się w stosunku do oskarżonego E. K. żadnych szczególnie uzasadnionych okoliczności, które pozwalałyby na zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. Wręcz przeciwnie, w ocenie Sądu sprawcę takiego jak oskarżony należy izolować.

Należy przy tym pamiętać o dyrektywie wynikającej z art. 69§4k.k., w myśl której: (...) wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie dopatrzył się w stosunku do oskarżonego E. K. żadnych szczególnie uzasadnionych okoliczności, które pozwalałyby na zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. Wręcz przeciwnie, w ocenie Sądu sprawcę takiego jak oskarżony należy izolować, a z okoliczności popełnionego przestępstwa wynika, że prowadzenie pojazdu przez tę osobę zagraża bezpieczeństwu w komunikacji w stopniu znacznym.

Na podstawie art. 42§2 k.k. Sąd orzekł obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Zakaz prowadzenia pojazdów należy do grupy środków o charakterze prewencyjnym i ochronnym,

mających na celu zapobieżenie popełnienia przez sprawcę podobnego czynu w przyszłości. Przy uwzględnieniu stopnia nietrzeźwości sprawcy oraz okoliczności zdarzenia, uprzednią karalność za taki sam czyn popełniony w trakcie obowiązywania prawomocnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, Sąd uważa, że nie zasługuje on na dalsze uczestniczenie w ruchu jako kierowca na okres orzeczony w wyroku. W kontekście powyższego uznać należy, że zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony na okres 4 lat spełni swe cele prewencyjne.

Na podstawie art. 49§2 k.k. Sąd orzekł świadczenie pieniężne na rzecz fundacji (...)

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie powołanych przepisów jak w punkcie IV wyroku mając na uwadze możliwości zarobkowe i majątkowe oskarżonego.